

aius intelligēs. Et illud apli. Qui
ē sapiēs. fiat stultus ut sit sapiēs.
quia nō ē alia via pueniēdi ad spi-
ritualē pfōnē. Neō ergo sibi pfidat
aut blādiat q̄i satis sit bonā habere
volūtate sed sollicitē aliquē vix spi-
ritualē querat quē tanq̄ mgēm in
oibus audiat. donec p̄ p̄riā expien-
ciā discat. qd liceat. qd debeat. qd ex-
pediat. Multi p̄clitati sunt qui hoc
consiliū neglexerūt. et in varia vi-
cia et errores ceciderūt. Sola igit̄
caritas vitam spūalē cōfert. et sola
hūilitas hāc vitam fouet. cōseruat et
ad p̄fōnē adducit. Unde dicit beatus
ieronimus. Ad sūmitatē v̄tutū non
potēcia. s; hūilitate scandit. Sicut
igit̄ sine caritate hūilitas aut nō
ē aut stupida ē. sic sine hūilitate ca-
ritas statim euānescit et deficit. nec in
aīa pseuerat p̄f. quē ad modū radix
extra terrā subito arescit. nec p̄fici
nec crescere nec fructificare valet.
Et hec ē bona similitudo. **¶ Ca. 3.**

Hec gnālit̄ dca sūt. s; tñ adhuc
p̄cipalis q̄o manet. Qui em̄
cōssima narrat. paz ā nichil īfōrt.
Ita q̄ queit̄ q̄lit̄ ad p̄fōnē v̄iendū
sit. si nil apli sibi dicat̄ q̄ q̄ p̄fectū
mgēm inq̄rat et ab eo vite mādāta
accipiat. statim rñdebit. Quis nesciat.
qd loq̄ris. Tñ istd nēcariū ē a plūes
in h̄ cā cōssio et salubri dōamento
deficiūt. q̄re etiā mīme p̄ficiūt. Sed
forte adhuc q̄rat q̄s. Quid talis ma-
gister docē d;? Ecce iā pat̄ sū. Spe-
ro me h̄re v̄tūq; caritatē et hūilita-
tē. s; p̄ficiē in illis cōcupisco. Quid fa-
ciam? Quid peit̄ mḡt īponet? R. q̄
hāc grāz videt̄ hūisse iuuēis ille euā-

gelicus. de q̄ scribit̄ mat. xix. Nū dic-
it. Mḡt v̄tē ac. Rñdit ihs. Unū ti-
bi deest. Vade et v̄de oīa q̄ hēs a da-
paupib; et veni a se q̄re me. et hēbis
thesaur̄ in celo. Istud p̄siliū nullus
p̄t retractare. null⁹ emēdare. nullus
supordinare. Igit̄ q̄cūq; hō bone vo-
lūtatis q̄ cōia p̄cepta hūat se cōmu-
ni mō pfidit. si vult sublimi⁹ cōsūai
et ad p̄fōnē tēdere ne grā dei in se
vacua maneat. Debet istud cōsiliū di-
uinitus p̄mulgatū attēdē et effica-
citer adiplē iux̄ cōsiliū disciplināti vi-
rili et inq̄atū statui suo nō cōtrari-
etur et c. Hic posset adduci de multi-
plici p̄iculo quod quidā incurerūt
qui nō bñ istud cōsiliū intellexerūt.
aut min⁹ cōsulte arripuerūt. p̄p̄ qd
ut qdā aiūt. sci p̄rēs diūsas religio-
nes instituerūt. tāq̄ viā securā ad p̄-
fectionē. Insup de varijs sentimen-
tis doctorū scōp. an indifferentē sit cō-
sulēdū oib; religionis introitus. qd
re faciendū sit illis q̄ ad claustralē
vitā non sūt apti. et an aliq̄s possit
esse p̄fais absq; hoc q̄ p̄fiteat̄ tria
substācia h̄a th̄giois. et alia plura
de q̄bz nō ē ad p̄rēs p̄mo. Videat̄ do-
ctoēs locis suis. **¶ Leo 9. aug 9. cassia-
nus. basili 9. bñdaīs. Bernard 9. thōs.**
et alij plūes. q̄ diūsi satis sūt in h̄ijs
mat̄ijs. Et nichilo 9 i hoc vniūsi cō-
cordāt. qd flebilis expiēcia ec̄ testat̄.
q̄ in oī p̄fessioē a statu infimā sūt
p̄icula. et nullibi plena securitas. q̄
diu in hac lacrimarū valle sumus.
Sed h̄ijs dimissis. breuē nūc dicē-
dū est. q̄ quicūq; vult ad illa super-
noz spiritū agmā sublimē ascen-
dē. et illa loca iuuatē se deo fortiter

**¶ Qualit̄ p̄ oppositā viā maloz āge-
loz pueniat ad sortia bonoz.**

apprehendere que olim illi spūs deser-
tores turpit amiserunt. optz q per
oppositā viā incedat. Impossibile ei
oīo est. q p illā viā hō pateat acces-
sus p quā āgeli corruerūt. sūm q apo-
stol⁹ dicit. Si naturalibz ramis n̄
peccat id ē veris hēdibz peccatibz ne-
q̄q̄ ad op̄is peccat. si ptra dei volūta-
tē gradiat. Pro au⁹ āpliori intellai
ē adūtedū. q p̄mū granū maledictō-
nis qd vnq̄ semiatū fuit p̄tē dei w-
lūtate. ē amor iordiat. h̄ alit̄ dr. q
p̄ma origo peccadi fuit p̄sa volun-
tas. Amor ei n̄l āud ē q̄ volūtas q̄-
dā maḡ. sic rex dr hō magn⁹. Hec w-
lūtas p̄sa includit i se duos. scz aūsi-
onē a creatore. et p̄sūdem ad creatu-
rā. Ab hac volūtate mala tāq̄ a g-
no maledcō pullulāt tres radices
eqz maledcō i demonibz sūm bt̄m dy-
om̄iū. scz furor irrobil̄. amēs paup̄-
scēcia. et fantasia p̄tua. Has nutūt
obstiacō. despacio. p̄fidia. Et q̄ hō
suadēte dyabolo p̄tē dei volūtate. fu-
am p̄riā volūtate seaut⁹ fuit. iō pa-
riformit̄ maledcōis fuit sic dyabol⁹
et intē se pōrt gñū maledcōm. vicz i
ordinatū amorē. a q̄ pullulāt tres
radices p̄sē. scz supbia vite. cupia
carnis. et cupia oculorū. Et quāto
q̄s āpl⁹ p̄fecerit i hijs. tāto āpl⁹ a
deo recedit et demonibz appropinq̄t.
ita q̄ si grā nō impediāt. tādē in p-
fundū reiat. ut dicat in corde suo. nō
est de⁹. Et tunc miser et infelix hō iu-
giter velut demon agitur furore
irracōnabil̄. amēte cōcupia. et fan-
tasia p̄tua. Q̄ si aliquid de deo et
iudicijs eius aduertat. totū sibi in-
venenū vertitur. q̄ p̄pter maximaz

supbiam non vult deo subdīnet ta-
men pōt effugere manus eius. et iō
aliud nichil restat nisi odiū dei. qd
ē sūmum peccatū. Hoc est qd dicit
aug⁹. li. 12. de ciuita. dei. q̄ ciuitas
babilonica incipit ab amore sui. et
peruenit vsqz ad contemptū dei. Et
ce hic est miserabilis et infelix ille
recessus a deo. et descensus in infer-
num inferiorē. Opposito ergo itine-
re gradiat. q̄ deo appropinq̄re et sur-
sū ascendere desiderat. Qd sic p̄suade-
ri pōt. Nam p̄mū granū eterne bene-
dictōis ē ordinat⁹ amor sūbō wlu-
tas. ex q̄ pullulāt tres radices bñ-
dē. scz caritas. hūilitas. paāa. Et
quāto q̄s āplius p̄fecerit in hijs. tā-
to magis deo appropinq̄t. et sublimi-
us bñssimis spiritibz sociat. Vel po-
test dici. q̄ caritas ē granū. radices
sūt tria instrumēta virtutū. scz obe-
diēcia. castitas et paup̄tas. p̄ q̄ ef-
ficacit̄ declinat oē p̄tē. et oēs virtu-
tes inserunt ipi aīcēta. q̄ si grā iu-
uante. hō in hijs p̄ficiat. efficit qdā
modo āgelicū et p̄xim⁹ deo quan-
tū attiet ad statum vie. Et tūc dici-
tur p̄fūs. q̄n racōnabilē feruet in
amore dei. et semp de ipō et iudicijs
eius bñ sentit. nichil desiderando cō-
tra volūtate eius. et q̄ bonis medi-
tācōibz cū interna pace repletur.
Ad hanc p̄fectionē de cōi lege nemo
cito puenit. nec est opus vni⁹ diei ā
paucoz mensū s̄ pluriū. sicut ecia⁹
videm⁹ in alijs opibus dei. Nam o-
gultū non statim excrescit in arbo-
rem robustam. nec puer in virū per-
fectū. s̄ vni⁹ qd qz p̄ defmīatas mo-
tas regularit̄ ad sui tēdit p̄sumatōez.

Igitur a minori or ut ichoe? et sic paula-
lasi crescent tunc per gratiam dei per lou-
gā paciēciā ad p̄fōnē remiam. Igitur
būs gregori⁹ dicit. Qui dignanter
imp̄fōrū desideria inflāmat: aliquā-
do ad p̄fōnē roborat.

Distinguit autē caritas secundum scūm
thomā in 22. p̄ tres ḡd⁹. q̄ ē
q̄dā caritas incipiens. q̄dā p̄ficiēs. q̄
dā p̄fctā: et q̄libet horū graduū vlti-
mus distinguit p̄ tres ordies: et sic
sūt nouē ordies caritatis iux̄ nouē
ordies āgelorū. ita q̄ meritū r̄ndeat
p̄mio: videlicet q̄ infim⁹ ḡrad⁹ ca-
ritatis mereat associaciōnē cū ange-
lis. sc̄ds cū archāgelis et sic de alijs:
ascēdēdo vsq̄ ad sup̄mū ḡdū carita-
tis et chorū seraphicū. **N**ec ē hic cu-
ra facere dēam int̄ gradū et ordinē:
quia non verba aut loquēdi subtili-
tatē querim⁹. s̄ rem ip̄am. Dictū est
autē q̄ p̄m solam caritatē assumunt
hoīes in cōsortiū spiritūū b̄orū. **E**t
q̄ nouē sūt distincti chori. pulchritū-
disparitate in sūma dilōne disposi-
ti: ideo sequit̄ n̄cāio q̄ etiā dñt esse
nouē ḡdus caritatis q̄bz scādatur
ad illos. **N**oīa autē horū graduū nō
habem⁹ specificata: s̄ vtimur cōmū-
cibus. primus. sc̄ds. t̄ci⁹. **R**acō
hui⁹ videt̄ posse sūi ex hoc q̄ nemo
scit an odio vel amorē dignus sit. **C**ū
ergo nemo sciat certitudinalit̄ an in
caritate sit. multominus scire pote-
rit in quo ḡdu caritatis sit: q̄uis cō-
iecturalit̄ scī doctores multa de hys
loq̄ntur. imitēs signis et cōiecturis
grossis. **S**olus autē deus scit noīa
et merita p̄destinatorū: et quibz vo-
luerit reuelare. **P**rop̄ h̄mōi ergo in

certitudine p̄dicti ḡdus certa noīa
forte non habent. **D**erum absq̄ vlla
cōtradōne noīari p̄nt noībus ordi-
num quibus in merito r̄ndentur di-
cendo. caritas angelica. caritas ar-
changelica. cherubica. **V**erissime
namq̄ dicimus scī iohānē bapti-
stam in terris habuisse caritatem se-
raphicā: id est p̄ quam merebat assu-
mī in sup̄mū chorū seraphin. **P**a-
ri modo de omnibus alijs dicere pos-
semus siue viuīs siue defunctis: si be-
neq̄staret nobis de meritis ipsorum.
Triplex quoq̄ status caritatis po-
test applicari ad tres ierararchias: vi-
delicet q̄ caritas incipiens respon-
deat infime ierararchie. caritas profi-
ciēs medie: et caritas perfecta su-
preme. **E**t quelibet istarū habet gra-
dus suos: videlicet principiū mediū
et finem: et sic in vniuerso sūt tres
stat⁹ caritatis. et nouē ḡd⁹ p̄cipa-
les. **Q**uilibzāt ḡduū istorū vltē⁹ h̄z
sub se ḡd⁹ min⁹ p̄cipales q̄ infim⁹
tos: s̄ diuītatē in cōphēhibilē meito-
rū et p̄miorū in elās tā vni⁹ q̄m de-
functis: soli deo cognitorū et q̄bz vo-
luerit reuelare. **E**t ē v̄sile q̄ sic nuf-
q̄ reptū ē aliq̄s duos taceo plures
omnino fuisse paēs in naturalibz. ā
q̄ magis ē in disposiciōne facierū: sic
nec in ḡtuitis. **H**ec autē sup̄mirādis-
sima diuītas. in toto vniūso maxie
p̄dicat diuinā p̄fōnē. **S**ed h̄ obi-
cīt. q̄ q̄ nichil imp̄fctū admittit ad
illam splendidissimam societatem
sup̄noz ciuiū: ergo incipiens ā p̄fici-
ens caritas locū ibi non habebit sed
tātmōdo p̄fctā: q̄re p̄nt seq̄t q̄ p̄di-
cta nō p̄nt stare: videlicet q̄ caritas